

Streda 5. októbra 2016

Text: J 5, 1 – 6

¹Potom bol židovský sviatok a Ježiš išiel do Jeruzalema. ²V Jeruzaleme pri Ovčej bráne bolo jazero s hebrejským menom Betezda, s piatimi prístrešiami. ³Mnoho chorých ležalo v nich slepých, chromých, vychradnutých [ktorí čakali, až sa voda pohne, ⁴lebo z času na čas anjel Pánov zostupoval na jazero a zvrátil vodu; a ten, kto prvý vošiel do zvirenej vody, ozdravel, nech ho akákoľvek choroba trápila]. ⁵I bol tam človek tridsaťosem rokov chorý. ⁶Keď ho Ježiš videl ležať a poznal, že je už dlhší čas chorý; spýtal sa ho: Chceš byť zdravý?

Piesne: ES č. 491, 506

Zamyslenie nad Božím slovom:

Náš biblický text hovorí o dlhodobom chorom človeku, ku ktorému prišiel Ježiš a položil mu túto otázku: „*Chceš byť zdravý?*“ Pochopiteľne, na takúto otázku nemôžeme čakať inú odpoveď, než je áno. Veď chorý človek netuží po ničom inom. Sami to iste dobre poznáme aj zo svojho života, keď sme my alebo naši blízki bojovali s chorobou. O čo viac je táto prosba súčasťou každodenného života človeka, ktorý dlhé roky bojuje s nejakým postihnutím! Takú prosbu predostrel Bohu aj chromý muž. Hoci tento muž bol dlhé roky chromý, stačilo jedno stretnutie s Pánom Ježišom, aby ho On vrátil do normálneho života. No tu sa náš príbeh nekončí. Ježišovi nejde iba o našu telesnú schránku, ale záleží Mu predovšetkým na našej duši. Pán Ježiš dobre vie, že telesné neduhy nie sú to najhoršie, čo nás môže postihnúť a čo nám môže uškodiť. To Pán Ježiš zdôraznil aj tomuto mužovi. Neskôr ho totiž našiel v chráme a povedal mu dôležité slová: „*Ajhl'a, ozdravel si, nehreš viac, aby sa ti nestalo niečo horšieho.*“ (J 5, 14) Choré totiž môže byť nielen naše telo, ale aj naša duša. Ježiš z mnohých ľudí vyhnal zlého ducha, aby dostali novú šancu. Apoštol Pavel hovorí, aké dôležité je mať zdravú dušu. Píše: „*Telesne zmýšľať je smrť, ale duchovne zmýšľať je život a pokoj!*“ (R 8, 6) Na to prišiel Pán Ježiš na svet, aby očistil naše duše. V ňom aj my získavame uzdravenie našich duší – tým, že berie na seba všetky naše hriechy, ktoré zaťažujú našu dušu. Veď „*na vlastnom tele vyniesol naše hriechy na drevo, aby sme odumreli hriechom a žili spravodlivosti; Jeho krvavé rany vás uzdravili*“ (1Pt 2, 24). Jedine ak sa odovzdáme do Božích rúk a necháme Ho konať vo svojich životoch, iba vtedy má táto obeť zmysel aj pre nás. Ak sa však bránime Božiemu konaniu, ak si robíme stále po svojom, povedané Ježišovými slovami, môže sa nám stať niečo oveľa horšie, než sú telesné choroby, dokonca horšie ako telesná smrť, a tým je smrť večná – teda večné odlúčenie od Boha.

Prosme Pána Ježiša nielen o svoje telesné zdravie, ale predovšetkým o pokojnú, čistú a zdravú dušu. Lebo iba s takou dušou máme budúcnosť. Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši Kriste, Ty si sa obetoval za nás, aby si nás očistil od všetkého, čo nás ťaží. Ty si zobral na seba všetky naše hriechy, ktoré nám bránili vidieť Ťa ako nášho Spasiteľa. Vidiš, akí sme slabí a krehkí. Vezmi, prosíme, do svojich milostivých rúk nielen naše telesné zdravie, ale najmä naše duše. Ty sám nás naplň svojím Duchom, aby sme vždy hľadali iba to, čo je dobré, milé a spásanosné. Uzdrav nás, aby sme oslavovali Tvoje sväté meno teraz až naveky. Amen.
Mgr. Zuzana Kubačková, zborová kapláňka v CZ ECAV Sol' (ŠZS)